Sva zahvala pripada samo Allahu, Onome Koji upućuje i Koji daje blagodati. Neka su Allahov mir i salavat na onoga koji je poslan sa sabljom kao milost svim svjetovima, na njegovu porodicu i ashabe, i sve one koji ga slijede čineći dobra djela sve do Sudnjega dana. A zatim.

Ovo je kratka poruka za podsticanje muslimana na davanje prisege (beja'a) halifi Ibrahimu el Bedriju es-Samirraiju (Allah ga sačuvao)...

Njegovo plemenito porijeklo:
On je šejh, mudžahid, Allahov rob, asketa (skroman), vođa pravovjernih, vođa mudžahidskih jedinica (ketaib), Ebu Bekr el Kureši el Husejni el Bagdadi, potomak 'Urmuša bin 'Ali bin 'Iid bin Bedri bin Bedru-din bin Halil bin Husejin bin 'Abdullah bin Ibrahim el Evvah bin eš-Šerif Jahja 'Izz-udin bin eš-Šerif Bešir bin Madžid bin 'Atijja bin J'ala bin Duvejd bin Madžid bin 'Abdur-Rahman bin Kasim bin eš-Šerif Idris bin Dž'afer ez-Zeki bin 'Ali el Hadi bin Muhammed el Dževad bin 'Ali er-Reda bin Musa el Kazim bin el 'Abidin bin el Husejin bin 'Ali bin Ebi Talib ve Fatima bint Muhammed ﷺ.
Ibn Kesir رحمه الله je u svom tefsiru rekao: „Niko ne smije negirati ehlul-bejt (Allahovog Poslanika ﷺ), i prema njima se mora postupati na najljepši način, ukazivati poštovanje i čast, oni su od čistog potomstva, iz najčasnije porodice (bejt) na Zemlji, najboljeg i najplemenitijeg potomstva, a to se posebno odnosi na one koji slijede ispravni, čisti i jasni Sunnet Allahovog Poslanika ﷺ na kojem su bili njihovi prethodnici (selefi) kao El 'Abbas i njegovi sinovi, 'Ali i njegova porodica i potomstvo, radijallahu 'anhum edžme'iin.“
Imam Ahmed je spomenuo u svom Musnedu da je El 'Abbas bin 'Abdul-Muttalib رضي الله عنه rekao: „Rekao sam: 'O Allahov Poslaniče, kada se Kurejšije susretnu sa drugim Kurejšijama oni ih dočekaju radosni i nasmijani, a kada se sastanu sa nama dočekivaju nas drugačijih lica, da ih ne možemo prepoznati.' Pa se Allahov Poslanik ﷺ žestoko naljutio i rekao: 'Tako mi Allaha, neće iman ući u srce čovjeka sve dok ih (moju porodicu/ehlul-bejt) ne zavoli radi Allaha i radi toga što su od mene i meni pripadaju.'“

Njegovo traženje znanja:
Šejh Ebu Bekr el Husejni (Allah ga sačuvao), je odrastao u veoma časnoj i finoj porodici i odgojen na ljubavi prema vjeri i uspjehu. On je studirao Akademiju islamskog Šerijata, gdje je završio Islamski univerzitet u Bagdadu kao bačler, zatim je završio magistar i na kraju i doktorat. Šejh posjeduje veliko znanje o historiji i plemenitom potomstvu arapa i muslimana. Također, šejh posjeduje znanje deset kiraeta (načina učenja) Kur'ana. Sve to je počast i uspjeh od Allaha سبحانه وتعالى prema njemu. Bilježi se u dva Sahiha od Mu'avije ibn Ebi

Sufjana رضي الله عنهما da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: „Kome Allah želi dobro, poduči ga vjeri.“
To je drugi razlog za iskazivanje poštivanja prema ovom plemenitom čovjeku. Bilježe El Hakim i Et-Taberani od 'Ubadeta ibn es-Samita رضي الله عنه da je rekao: „Čuo sam Allahovog Poslanika ﷺ da je rekao: 'Nije od mog ummeta onaj ko ne poštuje naše starije, nije milostiv prema našim mladima i ne poznaje *haqq* (pravo) naših učenih.'“ Bilježi Ebu Davud da je Ebi Musa el Eš'ari رضي الله عنه rekao da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: „Ukazivanje počasti prema starijim muslimanima, onima koji posjeduju znanje po kojem rade, te poštivanje i ukazivanje počasti pravednom vladaru (halifi) spada u veličanje Uzvišenog Allaha.“
Kod nikoga se ne nalazi sve u jednom kao što je to slučaj kod šejha Ebi Bekra, a to je da posjeduje znanje i potomstvo sve do Allahovog Poslanika ﷺ.
Šejh je primjer onoga što bilježi Buhari od 'Omera bin el Hattaba رضي الله عنه da je rekao: „Učite (podučite se vjeri) prije nego postanete vođe.“ Njegov život je ispunjen traženjem znanja (učenjem vjere), nakon čega prelazi na studiranje, nakon studiranja postaje imam i hatib u nekoliko mesdžida u Iraku, nakon toga postaje vođa jednog od džihadskih džema'ata u Iraku, zatim postaje član Medžlis eš-Šura el Mudžahidin, zatim postaje emir Generalnog vijeća za nadgledanje vilajeta Države, zatim postaje emir Islamske države u Iraku sa prisegom Medžlis eš-Šura i Ehlu-l-halli ve-l-'akd, i nakon nekoliko godina dali su mu bej'u i postao je Imam (vođa pravovjernih) i vlast njegove Države se proširila na četvrtinu Šama, nakon čega je postao šejh i vođa pravovjernih u Islamskoj državi u Iraku i Šamu. Nakon toga, Allah ga je počastio sa mnogim pobjedama i osvajanjem velikih područja u Iraku i Šamu od safavijja, nusajrija i sahvata murtedda u kojima je uspostavio islamski zakon (Šerijat), da bi se nakon toga, prvog ramazana, 1435. proglasio islamski Hilafet i Ebu Bekr je postavljen kao halifa muslimana kome se davala prisega.

Njegov rad i džihad:
Ništa od ovoga se ne bi desilo da je šejh sjedio u kući i ne mario ni za čim. Međutim, ovo je došlo nakon Allahove blagodati i pomoći, njegovim zalaganjem i žrtvovanjem na ovome putu. Stalno je učestvovao u džihadu ovog Ummeta i nikad ga nije iznevjerio niti napustio. Na ovome putu nije malaksao niti se ikoga bojao i sebe je maksimalno ulagao i žrtvovao. Posebno nakon ulaska Amerikanaca u njegovu zemlju, stao je u odbranu svoje vjere i časti i osnovao je selefijsko-džihadski džema'at koji je zadao velike muke i belaje neprijateljima...Nakon toga otpočeo je džihad u Iraku i neprijatelj je žestoko uzdrman. Ehlu-l-halli ve-l-'akd su osnovali Šura el Mudžahidin i šejh im se pridružio zajedno sa mudžahidima koji su bili sa njim.

Nakon toga je ostvarena velika pobjeda i mudžahidi su zauzeli kontrolu nad mnogo gradova, sela i područja, te su nakon toga objavili Islamsku državu koja je vladala Allahovom Knjigom i Poslanikovim Sunnetom.
U to vrijeme, šejh je uložio ogroman trud u obilaženju mnogih vilajeta gdje je preslušavao mnoge žalbe. Sjedio je sa starima i mladima, bogatima i siromašnima i prema njima se veoma blago i mudro ophodio. U to vrijeme, obilazio je mnoga plemena, džihadske skupine, vojske imana i džihada i pozivao ih na ujedinjenje redova i napuštanje neslaganja i razilaženja. Sa njima je razgovarao nepristrasno i pravedno u potpunosti, te je tražio od njih da daju šerijatsku bej'u (prisegu) tadašnjem vođi pravovjernih Ebi 'Omeru el Bagdadiju رحمه الله. Odazvao mu se ko se odazvao od starijih i mlađih.
Nakon toga, okupili su se saveznici od murtedda, rafidija i ehlul-kitabija (krstaša) i napali mladu Islamsku državu, te žestoko iznenadili muslimane tako što su ubili dva šejha Ebi 'Omera i Ebi Hamzu i to u jednoj bici. Ali nakon njih je došao plemeniti imam, za kojeg je šejh, mudžahid Ebu Muhammed el 'Adnani (Allah ga primio) rekao: „Mi, elhamdulillah, ne primimo ni jedan udarac osim da kroz njega ne postanemo još jači i čvršći. Kada je Ebu 'Omer preselio, rekli smo: 'Gdje da nađemo jednog emira kao Ebu 'Omera?!' Ali onda je Ebu Bekr krenuo njegovim stopama. A znaš li ti ko je Ebu Bekr? Ako se pitate o njemu, pa on je Husejni, Kureši od potomaka čistih, ehlu-l-bejt. Jedan učenjak sa djelom, rob i mudžahid. Vidio sam u njemu 'akidu, žestinu, hrabrost, odlučnost od Ebu Mus'aba (Ez-Zerkavija), pored blagosti, pravednosti, čestitosti i skromnosti od Ebu 'Omera (El Bagdadija), te pored mudrosti, planiranja, ustrajnosti i strpljivosti od Ebu Hamze (El Muhadžira). Poteškoće su ga učvrstile i fitne ojačale za osam godina džihada u kojima je zaliven njegovim morima, sve dok nije postao iskusni vitez. Zato on zaslužuje, da oni koji žele da se približe Allahu, peru i ljube njegove noge i nazivaju ga vođom pravovjernih i žrtvuju novac, živote i djecu za njega. A Allah je svjedok ovome što svjedočim. I kada bi bio u mogućnosti, otkrio bi vam njegovo ime i sliku. Jer ja mislim da ga je Allah, 'azze ve džell, izabrao, sačuvao i ostavio ga za ove teške dane. Pa radujte se, o sinovi Države za Ebu Bekra.“
Rad šejha po njegovom znanju je treći razlog za ljubav prema njemu, za svakoga ko traga za istinom. Također postoje mnogi razlozi i mnogobrojne prednosti za ljubav prema šejhu i njegovo poštovanje. Ali ko ne prizna ove prednosti, umanjuje vrijednost šejha i vrijeđa ga, neka od nas udalji svoju besmislicu, jer on ne šteti nama nego samo samom sebi.

Sumnja i odgovor na sumnju:
- Ako bi se reklo: Da li šejh Ebi Bekr el Bagdadi

ispunjava uslove za imamet (da bude halifa)?
Mi odgovaramo: Uslovi za imamet (halifu) su oni koje je odredila islamska ulema na osnovu dokaza iz Allahove Knjige i Sunneta najboljeg stvorenja. On se ne određuje po uslovima koje odredi Konvencija izmišljenih država ili zločinačke „Ujedinjene“ nacije.
Imam Bedrudin bin Džema'a je u vezi uslova za imamet rekao: „Ono se sastoji od deset šartova (uslova): Da bude muško, da je slobodan, da je punoljetan, da je razuman, da je musliman, da je pravedan, da je hrabar, da je Kurejšija, da je učen, te da je sposoban za ono što preuzme od vođstva Ummeta i njenog interesa . Kada se pozove na prisegu osobi koja ispunjava ove uslove i posjeduje ove vrline – pod uslovom da prije njega ne postoji halifa – onda je obaveza da mu se odazove i da prisega, te prizna njegov imamet, i obaveza je da ga se sluša i da mu se pokorava u onome što nije grijeh.“ [Tahrir el Ahkam fi Tedbir ehlul-islam ve Er-Revda vel-Ahkam es-Sultanija ve Gijas el Umem].
Ebu Bekr el Husejni je ispunio sve ove uslove i ne nedostaje mu ništa ni u obaveznim uslovima ni u pohvalnim.
- Ako bi se reklo: Kako to da je imaret šejha Ebi Bekra el Bagdadija ispravan, a nije mu sav narod dao prisegu?
Mi odgovaramo: Nije od uslova da svi ljudi daju prisegu. Štaviše, nije uslov ni da daju prisegu svi iz ehlul-halli vel-'akd. Dovoljno je da nekoliko članova ehlul-halli vel-'akd daju prisegu. Rekao je Imam En-Nevevi رحمه الله u djelu Šerhul-Muslim: „Što se tiče prisege (beja'a), ulema je složna da nije od uslova ispravnosti prisege da svi ljudi daju prisegu, niti da daju svi iz ehlu-l-halli ve-l-'akd. Uslov za ispravnost prisege jeste da prisegu daje grupa koja se sastoji od uleme, određenih vođa i uglednih ljudi koji imaju utjecaj i ulogu u toj grupi.“ Ovo je isto tako mišljenje Šejhul-islama Ibn Tejmijje رحمه الله i drugih...
Rekao je El Kalakšendi u djelu Measir el Enaka: „Osmo – najispravnije kod naših učenjaka iz šafijskog mezheba, neka je Allah zadovoljan sa njima – a to je da je uslov za ispravnost prisege dovoljno da daju prisegu oni koji se nalaze tu u trenutku davanja prisege, od uleme, određenih vođa i drugih uglednih i utjecajnih ljudi koji ispunjavaju uslove za svjedočenje i prisustvu tom skupu za davanje prisege, čak i kad bi osoba, kojoj se daje prisega, bila jedna od osoba iz ehlu-l-halli ve-l-'akd kojoj se oni pokoravaju i slušaju.“
Emiru-l-mu'minin (vođa pravovjernih) Ebu Bekr el Bagdadi (Allah ga sačuvao) je ispunio sve uslove za imaret, tako što su mu prisegu dali ehlu-l-halli ve-l-'akd...a što se tiče govora da je uslov da prisega bude ispravna samo ako sav ehlu-l-halli ve-l-'akd da prisegu, to je govor mu'atezila, a govor da je uslov da prisega bude ispravna samo ako svi ljudi daju prisegu to je govor demokrata. Stoga, onaj ko se protivi ovom govoru neka sam pogleda i vidi kojoj skupini od ove dvije pripada!

- A ako bi se reklo: Kako to da je imaret šejha Ebi Bekra el Bagdadija ispravan, a on je neka od područja uzeo silom, a ne prisegom ehlu-l-halli ve-l-'akd u tim područjima?
Mi odgovaramo: Područja koja su vojnici Ebi Bekra el Bagdadija uzeli silom su područja na kojima se nije vladalo Allahovim سبحانه وتعالى Šerijatom. Stoga, oduzimanje područja iz ruku tih ljudi predstavlja vrhunac islama. Čak štaviše, da je šejh (Allah ga sačuvao) oduzeo ova područja iz ruku muslimana koji vladaju Allahovim Šerijatom to bi bilo ispravno, jer oni se moraju pokoravati i slušati njega u onome što nije haram. U vezi ovoga El Hafiz ibn Hadžer رحمه الله je rekao: „Fakihi (ulema) su složni da je obaveza pokoravati se i slušati vladara koji dođe do vlasti na silu, te voditi džihad sa njim, i pokoravanje njemu je bolje od borbe protiv njega tako da se ne bi prolijevala krv i da bi se sačuvala čast.“ [Fethul-Bari]. Rekao je Šejhul-islam Muhammed ibn 'Abdul-Vehhab رحمه الله: „Učenjaci svih mezheba su se složili da onaj ko silom osvoji neku zemlju ili više zemalja takav se naziva imamom u svim stvarima, jer da nije tako ljudi ne bi bili na pravom putu i zbog toga što ljudi od davnih vremena, prije Imama Ahmeda, pa sve do našeg vremena nikad se nisu okupili oko jednog halife (uvijek je bilo onih koji se nisu slagali).“ [Ed-Durer es-Senijje fil-Edžvebe en-Neždije].

Iskren savjet:
Onima koji se bore na Allahovom putu, onima koji žrtvuju svoje imetke i živote u odbrani ove vjere i odbijanju agresora, emirima džem'ata (skupina), vođama plemena, zar nije vrijeme da se pridružite vašoj braći? Da pomognete i učvrstite vašu Državu? Neprijatelj se ujedinio u borbi protiv vas, pa ujedinite se i vi u borbi protiv njih, krenuo je sa svojom vojskom prema vama pa stanite mu na put! Vašim ujedinjenjem i pomaganjem Islamske države dolazi ponos i temkin, podrška i pobjeda. Ali prije svega toga pokoravanje Gospodaru svih svjetova. Stoga, o vođe, o zvaničnici, o emiri, ako smatrate da je šejh, emir isti kao vi ili da je ispod vas u hajru i časti prihvatite se istine i dajte mu prisegu jer ipak je on postao vođa pravovjernih i nemojte se uzdizati iznad stvorenja. Pružite ruke i dajte prisegu El Bagdadiju. Pa zaista se čudim ljudima koji nisu od vas, kako su zadovoljni što su dali prisegu tagutu, a nisu zadovoljni da daju prisegu vođi pravovjernih!

Čestitke:
Na kraju, čestitamo lavovima Islamske države na šejhu Ebi Bekru, čestitamo svim muslimanima na njihovom Halifi. Divna je ovo Država, i divan je njen emir (vođa). Jadan je onaj ko je mrzi i ko je se srami!
Naša posljednja dova je zahvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova, neka su Allahov mir i spas na najčasnijeg Vjerovjesnika i Poslanika.

مكتبة الهمّة
Islamska država
El Himma

Pružite ruke i dajte prisegu El Bagdadiju

Napisao:
Ured za istraživanja i studije